

Sygn. akt II K 608/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant –st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności **Asesora Prokuratury Rejonowej w G.-** Andrzeja Zagraba

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 roku sprawy

T. P. (1)

urodz. (...) w G.

syna K. i D. z d. W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 19 października 2018r. około godziny 06:35 w G. na ul. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 26 ust. 1 Ustawy z dn. 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu dla pieszych pieszemu P. O., w następstwie czego doszło do jego potrącenia, w wyniku czego wskutek potrącenia i upadku na jezdnię pieszy P. O. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka śródmózgowego w lewej okolicy czołowej, rany tłuczonej głowy okolicy skroniowej lewej i stłuczenia grzbietu powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 177§1kk

1.Uznając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art.66§1 i §2 kk, art. 67§1 kk postępowanie karne wobec **T. P. (1)** warunkowo umarza na okres próby roku od daty uprawomocnienia się wyroku, zobowiązując T. P. (1) na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt.7 kk, do uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

2. Na podstawie art. 67§3 kk orzeka od oskarżonego nawiązkę na rzecz P. O. w kwocie 1000,00 (jeden tysiąc) złotych.

4.Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami sadowymi w kwocie 572,66 (pięćset siedemdziesiąt dwa 66/100 złotych).

II K 608/18

UZASADNIENIE

T. P. (1) (l. 25) jest mieszkańcem B.. Pracuje jako (...)w W.. (dane k.69).

W dniu 19.10.2018r. około godziny 06.35 jechał ul. (...) w G. samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Panowały trudne warunki atmosferyczne. Było całkowite zachmurzenie, była mgła, ciemno, ograniczona widoczność. Zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności i potrącił znajdującego się na nim pieszego

P. O. (l. 70). Pieszy upadł na jezdnię, po jakimś czasie został odwieziony do szpitala, gdzie przebywał przez 6 dni. W wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka śródmózgowego w lewej okolicy czołowej, rany tłuczonej głowy okolicy skroniowej lewej i stłuczenia grzbietu (wyjaśnienia T. P. k. 51, zeznania N. C. k. 42, protokół oględzin miejsca wypadku k. 4-5).

Lekarz – specjalista ortopedii i traumatologii ocenił, że doznane przez pokrzywdzonego uszkodzenia ciała należy zaliczyć do powodujących naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156§1kk, a tym samym wyczerpujący dyspozycję art. 157§1kk (opinia biegłego k. 38-39).

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego T. P. (1) zarzucanego mu czynu w ocenie Sądu nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył stosowne, obszernie wyjaśnienia i Sąd je w pełni podzielił. Z treści jego wyjaśnień wnioskować należy, że nie kwestionował ustaleń w sprawie dokonanych przez oskarżyciela publicznego. Jak wskazano wyżej uznać należy je za bezsporne. Z zeznań bowiem bezpośrednich świadków zdarzenia (N. C. k. 42-43 i K. A. k. 58-59) w sposób jednoznaczny wynika w jakich okolicznościach doszło do potrącenia pieszego przez oskarżonego. Na szczególną uwagę zasługuje jedynie okoliczność podniesiona przez N. C., że pokrzywdzony wchodząc na przejście dla pieszych miał spuszczoną głowę do dołu i w ogóle się nie rozglądał czy może bezpiecznie przekroczyć jezdnię.

Sąd te zeznania w całości podzielił jako zgodne ze sobą, przy tym logiczne i pewne. Znalazły one również potwierdzenie w dokumentacji sporządzonej przez funkcjonariuszy policji, a zatem w protokołach oględzin pojazdu k. 6-7 i protokołu oględzin miejsca wypadku k. 4-5, a także w materiale poglądowym k. 8-10 oraz szkicu miejsca wypadku k. 13. Również te dowody Sąd w pełni podzielił jako nie budzące wątpliwości. Wątpliwości nie budzą również zeznania P. O. k. 83v, który podał, że nie pamięta przebiegu wypadku. Podał też, że poza obrażeniami głowy nie miał żadnych złamań, a w szpitalu przebywał 6 dni, dostał też odszkodowanie z firmy ubezpieczeniowej w kwocie 12.800zł.

Reasumując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzona wyżej jego analiza pozwala zdaniem sądu przyjąć w sposób pewny, że oskarżony T. P. (1) w dniu 19.10.2018 r. na ul. (...) w G. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu pieszemu P. J. O.. W wyniku potrącenia pieszego doznał on uszczerbku na zdrowiu, który spowodował naruszenie czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni. W ten sposób zachowanie oskarżonego T. P. wyczerpało dyspozycję art. 177§1kk.

Zdaniem Sądu wina i społeczna szkodliwość przypisanego oskarżonemu T. P. czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia jak wskazano wyżej nie budzą wątpliwości. Za takimi ustaleniami przemawiają okoliczności strony podmiotowej i przedmiotowej czynu, a zatem czas, sposób, miejsce popełnienia przez oskarżonego czynu, pobudki i motywy jakimi się kierował, waga i ciężar naruszonych przez niego zasad w ruchu. Nie bez znaczenia jest, że zachowanie oskarżonego miało miejsce na drodze w godzinach rannych, w czasie gdy panowały trudne warunki atmosferyczne (całkowite zachmurzenie, mgła) a zasady obowiązujące w ruchu drogowym zostały naruszone przez niego w sposób nieumyślny. W czasie zdarzenia był trzeźwy. Szczególną uwagę zwrócić należy zdaniem Sądu na właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Ma 25 lat, pracuje w zakładzie (...), jest kawalerem, niewielki majątek i dochody. Nie był w przeszłości karany (k. 62), ani w inny sposób nie naruszył obowiązującego porządku prawnego. Z systemu (...) jedynie wynika, że raz jeden został ukarany za wykroczenie drogowe (k.47). Podkreślenia wymaga i ta okoliczność, że również pokrzywdzony przekraczając przejście dla pieszych wykazał się pewną niefrasobliwością. Uznając zatem, że zostały spełnione wszystkie warunki wymienione w art. 66§1 i 2 kk. Sąd uznał, że właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Sąd mając na uwadze ten przepis, a także art. 67§1 i 3 kk postępowanie karne wobec T. P. warunkowo umorzył na okres próby roku i zobowiązał go do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 złotych na odpowiedni cel. Na podstawie art. 67§3kk orzekł również nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego P.J. O. w kwocie 1.000 złotych. Na podstawie art. 627 kpk orzekł o kosztach procesu, uznając że T. P. jest w stanie je ponieść.